

Ludgarda Długopolska

Dołubowo, gm. Dziadkowice, woj.
białostockie. Stanowisko 1
"Kamionka"

Informator Archeologiczny : badania 10, 188-189

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

w dorzeczu Płoni.

Do badań wytypowano dwa cmentarzyska /stanowisko 20 i 30/, dotychczas nierozpoznane.

Stanowisko 20 - położone jest na lekkim wyniesieniu, na lewym brzegu Małej Iny, 300 m na północ od leśniczówki w Komorowie. Rozkopano dwa kurhany nr 1 i nr 2, na nowo je zrekonstruowano. Na kurhanie trzecim rozpoczęto eksplorację płaszcza nasypu. Konstrukcja mogił składa się z lekko kopulastego nasypu ziemnego, obwarowanego kamieniami ułożonymi w rzucie poziomym w kształcie prostokąta, nie-regularnego koła lub owalu. Stratygrafia kurhanów układa się w trzech zasadniczych poziomach: jądro nasypu /warstwa III/ płaszcza zewnętrznego /warstwa II/, i humusu współczesnego /warstwa I/. Inwentarz zabytków składał się z fragmentów naczyń wczesnośredniowiecznych, neolitycznych i z okresu kultury łużyckiej. Ceramika wczesnośredniowieczna związana była z płaszczem nasypu i zasadniczym jądrem. Natomiast ułamki naczyń z okresów starszych znajdowano także w pierwotnym humusie i calcu.

Przebadane kurhany roboczo datuje się na IX-X wiek. Reprezentują one typ obrządku ciałopalnego, w którym przepalone drobne kości ludzkie występują w postaci rozproszonej i są jedyną formą pochówku, przy braku jednocześnie intensywnych śladów spalenizny czy też jam grobowych.

Badania będą kontynuowane.

DOŁUBOWO, gm. Dziadkowice
woj. białostockie
Stanowisko 1 "Kamionka"

Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie

Badania prowadziła mgr Ludgarda Długopolska. Finansowało PMA w Warszawie. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko z grobami w obudowie kamiennej z XII-XIII wieku.

Badaniami objęto wschodnią część cmentarzyska przylegającą do pola uprawnego oraz skrawek południowy. Ogółem przebadano około 25 m².

Na przebadanym terenie odkryto 18 grobów, które w większości, podobnie jak w latach poprzednich, były mniej lub bardziej zniszczone wybieraniem kamieni bruku i obudów. Kości szkieletów nie zachowały się, lecz z układu zabytków należy przypuszczać, że zmarłych chowano głowami na zachód. Groby usytuowane były po osi wschód-zachód z

lekkim odchyleniem na północ i południe. Zachowany bruk składał się z trzech, czasem czterech warstw kamieni, przeważnie średnich, rzadko dużych. Najmniej czytelna była część bezpośrednio przylegająca do pola uprawnego. Brak kamieni obudów wyznaczających zarysy grobów, przy braku szkieletów i zabytków, nastęrczał duże trudności przy interpretacji tego fragmentu cmentarzyska. Na uwagę zasługuje grób 49 w którym znaleziono 5 zawieszek brązowych. Na czterech widniała postać św. Jerzego, na piątej była postać bliżej nieokreślonego świętego w pozycji oranta.

Większość grobów pozbawiona była wyposażenia. Rzadko znajdowano noże i krzesiwa będące na innych cmentarzyskach elementem dość częstym. Z ozdób występowały - kabłączki, paciorki, zausznice i pierścione. Z broni odkryto jedynie topór i grot. Dwa pozostałe groty pochodzą z rozkopanych przez gospodarza grobów.

Badania na stanowisku zostały zakończone.

DOŁUBOWO, gm. Dziadkowiec
woj. białostockie
Stanowisko 3 - kurhan

Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie

Badania prowadził mgr Jan Dunin-Karwicki. Finansowało PMA w Warszawie. Pierwszy sezon badań. Okres wczesnośredniowieczny.

Prace badawcze prowadzono na kurhanie leżącym na gruntach wsi Dołubowo, na polu J. Sawickiego, oddalonym około 500 m od stanowiska 1 "Kamionka".

Z wywiadu z miejscową ludnością dowiedziano się, że z kurhanu wydobyto 2 tony kamienia polnego. Był to bruk przykrywający kurhan. W trakcie wydobywania kamienia natrafiono na ślady pochówków szkieletowych wyposażonych w broń. Podobno znaleziono około ośmiu zauszek oraz groty oszczepów, topoty i miecz /?/. Dobrze zachowany stożek kurhanu sugerował, że część kurhanu jest zachowana w stanie nienaruszonym. Ośmiodniowe prace wykopaliskowe wykazały, że w trakcie wybierania kamienia kurhan został całkowicie pozbawiony pochówków oraz ich wyposażenia. Zanotowano jedynie małe fragmenty bruku oraz jeden fragment kości ludzkiej.

Ogółem przebadano trzy ćwiartki, czwarta bardzo zniszczona nie była poddana eksploracji.

Wymiary kurhanu: północ-południe - 15 m, wschód-zachód - 16,5 m.